

Hod Boží svatodušní 23. 5. 2021

„**Duch svatý přichází na pomoc naší slabosti**“ (Ř 8,26).

Jóel 3,1 – 5a Věk Hospodinova ducha

Skutky apoštolů 2,1 – 13 Naplnění Duchem svatým

Jan 15,26n; 16, 4b – 15 Přímluvce = Duch pravdy

před požehnáním: Galatským 5,22 – 23a. 25 – 26

Sestry a bratři,

dnes jsou významné křesťanské svátky svatodušní, kdy si připomínáme vylití Ducha svatého – seslání Božího Ducha na apoštoly o židovských letnicích. Židovské letnice = svátek týdnů (hebrejsky Šavu'ot) slavili a slaví Židé 7 týdnů (odtud H název) neboli 50 dnů po Pesachu (po velikonočních svátcích). Původně to byl pohanský zemědělský svátek. V průběhu rolnického roku šlo o den, kdy se přinášely oběti z obilné žně – u Izraelců jako poděkování Hospodinu za 1. úrodu /konec května nebo červen – pohyblivé podle Velikonoc/. V pobiblické době se stal tento svátek především připomínkou Božího zjevení na Sínaji a darování Desatera.

Křesťanské svatodušní svátky jsou narozeninami Kristovy církve. Ze smutných a ustrašených Ježíšových učedníků se působením Ducha svatého stali radostní, aktivní a odvážní zvěstovatelé evangelia – šli a všude vyprávěli o Pánu Ježíši, Bohem poslaném Zachránci a Vykupiteli. Tak se šíří do celého světa křesťanská zvěst a vzniká křesťanská církev.

Duch svatý je síla od Boha Hospodina působící v nás lidech. Symboly (znamením) Božího Ducha jsou oheň, holubice, životodárný déšť (rosa zhůry) a vítr (vánek nebo vichr). V biblickém vyprávění o seslání Ducha svatého na apoštoly ve Sk. ap. jsou popsány dvě z těchto znamení – vítr a oheň. **Vánek** provází Boží přítomnost (viz Gn 3,8). **Vítr** je neuchopitelný, nespoutatelný a neviditelný. Hebrejské slovo RUACH znamená vítr i duch! Obojí působí naprosto svobodně, nelze je spoutat, vlastnit, nemáme je my lidé v moci, nemůžeme jimi disponovat. Stejně tak Boží Duch působí, kde chce, jak sám chce, nezávisle na člověku. Nemůžeme říci: Já ho mám a ty ne. Ani nemůžeme posuzovat, kdo ho skutečně má a kdo ne. Pouze tušíme podle jeho projevů toho kterého člověka – podle radosti, lásky, nadšení, odvahy, dobroty a

laskavosti. O Ducha svatého smíme jen pokorně prosit a otevírat mu své nitro, své srdce.

Oheň (ohnivé jazyky) je v Bibli často znamením Boží přítomnosti.

Už při smlouvě s Abrahamem – viz Gn 15,17 – 18. Mojžíše upozorňuje Hospodin na svou přítomnost hořícím keřem (Ex 3). Během putování Izraelců z Egypta je Bůh vedl pouští ve dne oblakovým sloupem a v noci sloupem ohnivým (Ex 13,21 – 22). Vydání Desatera Božích přikázání provázelo hřmění, dým, blýskání, **oheň**, zemětřesení a zvláštní zvuk /“pronikavý zvuk polnice“/ (Ex 19,16 -20; 20,18 – 21). A tak bychom mohli v příkladech z Bible pokračovat. Boží Duch podobně jako oheň plane, svítí a hřeje; zapaluje lidská srdce vírou, láskou a nadšením, svítí na naši životní cestu, zahřeje u srdce = potěší, povzbudí. V češtině máme také výstižně vyjádřeno právě ono nadšení – někdo je něčím zapálen.

Sestry a bratři, Svatodušní svátky nemají být pro nás jen vzpomínáním na sice jedinečnou, ale dávnou událost tenkrát v Jeruzalémě... I dnes chválíme Boha a pokorně jej prosíme, aby i nás obdaroval svým Duchem; aby jako svěží vánek a vítr provětral, provanul vše, co je v Kristově církvi i v nás zatuchlé, bez kyslíku a bez života; aby jako oheň zapálil naše nitra – naše srdce nadšenou vírou, odvahou, láskou a důvěrou. Za to se modleme, o to prosme. Amen.

/Jindřiška Buttová, Krč 23. 5. 2021/